

SCURT ISTORIC COMUNA MOTOSENI

Comuna Motoșeni se află în partea de sud-est a județului Bacău, în colinele Tutovei.

Este traversată de la nord la sud de pârâul Zeletin, cu afluentul Dodrotfor și pârâul Pereschiv. Suprafața comunei este de 10460 ha, iar populația este de 2905 locuitori. Populația majoritară este reprezentată de români, iar confesiunea predominantă este cea creștin- ortodoxă.

Actuala comună **Motoșeni** este rezultatul celei mai recente reforme administrativ- teritoriale din anul 1968, când au fost înglobate comunei Motoșeni satele din comuna Fîntînele (Fătăciuni), Cociu(Stănuiești) și o parte din comuna Benești. Comuna astfel constituită cuprindea un număr de 24 de sate, care au devenit cu timpul cătune ale unor sate învecinate mai mari. Satele de pe cursul pârâului Zeletin au aparținut administrativ de ținutul Tecuciului, iar cele de pe cursul Pereschivului au aparținut administrativ ținutului Tutovei (Bîrladului).

Satul Motoșeni, sat- resedință de comună

Satul Motoșeni de astăzi înglobează mai multe cătune care au fost cândva sate distincte: **Ursa, Burlug, Băicani și Gura Plopu**. Conform documentelor de arhivă, primele informații scrise despre satul Motoșeni apar într-un document din data de **21 decembrie 1452 de la Suceava**, document prin care Alexandru Vodă întărește lui Oană Cîndescu satele Drăgoiești(actualmente dispărut)– la gura Dobrotforului, jumătate din Petrești(Băicani)– pe Zeletin și Banca(Gura Crăiești)– la gura Pojorîtei.

Următoarea mențiune a satelor care alcătuiesc actualul sat Motoșeni este din **16 ianuarie 1495**, când **Ștefan cel Mare** îi dă pentru dreaptă credință lui Toader Iucaș o moșie ce cuprindea localitățile Gheești, Negoane și Colunești, dimpreună cu Motoșenii. **La 8 martie 1533, Petru Voievod** consfințește împărțirea moșiei între fiii și nepotii lui Toader Iucaș.

O altă atestare documentară este din data de **12 mai 1555**, când nepoții lui Toader Iucaș au vândut serdarului(dregător domnesc cu atribuțiuni militare)Gheorghe Mihăilă Motaș o bucată de pământ cu 100 de zloți tătarăști. **Începând de la această dată, moșia este cunoscută numai sub numele de Motoșeni**. La data de 2 iunie 1611, domnitorul Constantin Movilă întărește cu ispistoc(document vechi)stăpânirea răzeșilor pe satele Oprișești, Bălotești, Stănișești, Țigănești și Motoșeni, anulând zapisul(dovadă scrisă)boierului Bou, vistiernic(cel care avea grijă de tezaurul țării). În satul Motoșeni a avut cumpărătură și **Miron Costin**, așa cum rezultă din zapisul datat în 20 decembrie 1676 și din „ Cartea de întăritură” a voievodului Anton Rușeț din data de 6 ianuarie 1677, unde se menționează că aceste părți rămân Tudosicăi, fiica lui Miron Costin, care le-a primit ca zestre la căsătoria cu medelnicerul(titlu dat boierului care-i turna apa să se spele domnitorul pe mâini și-i servea mâncarea) Pavel Vîrnăv.

Pe valea Pereschiului este satul **Fântanele(Fătăciuni)**. Prima atestare documentară a localității este din anul **1638** când Constandin, fiul lui Ion Hudiciu, vindea lui Luca Albul ocina sa din Fătăciuni și partea cumpărată de la Ilieș, fiul lui Arav, vistiernic, a patra parte dintr-un "bătrân". Aici se afla încă din **1667** un **schit**, după cum rezultă din mărturia lui **Grigore Fătăciune**, care vindea la acea dată două vii aflate la schitul Fătăciuni cu 20 de lei.

Vechiul schit de lemn ridicat de neamul Fătăciune avea să se strice, dar postelnicul Ion Bogdan a ridicat, înainte de 1673, un schit nou. Vechiul schit a fost ridicat pe pământul lui Fătăciune -după cum arata C.A. Stoiade. Acesta a trecut, odată cu acest pământ, asupra lui Ionascu Bogdan sau, probabil, asupra lui Gheorghiza Bogdan, fratele acestuia, care din anul 1661 a intrat răzăș în Cernuești.

Constantin Cantemir voievod, dădea la **11 august 1687** un privilegiu **mănăstirii de la Fătăciune**, acela de a avea cinci poslușnici scutiți de toate dările, privilegiu întărit numai ctitorilor mari din țară. Către sfârșitul secolului al XVII-lea, schitul a fost înzestrat de către răzeșii satelor din jur(Cernuești, Păcurărești, Șendrești) cu moșii și iazuri. Pe la **1691, pe lângă schitul Fătăciuni era un dascăl**.

După bătălia de la Stăniliești, din anul 1711, și înfrângerea oștilor aliate moldo-ruse, o expediție de jaf a fost întrepinsă de către tătări, care au pustiit toată Moldova de Sus, pârlolind ținuturile Tecuci, Tutova și Covurlui, cât și capitalele acestora: Tecuci, Bârlad, Galați.

Schitul Fătăciune, la fel ca și alte mănăstiri, a avut de suferit cumplit, fiind ars și distrus complet de către tătari. A ramas o ruină până în anul **1752**, când un strănepot al vechiului cititor, tot din neamul Bogdăneștilor, **Ioan Bogdan hatmanul**, l-a ridicat din temelie. De la numele schitului, **satul Cernuești și-a schimbat denumirea în Fătăciuni**.

În anul 1752, la acest schit era dascăl **Ienochent Ieromonarhul Ivanovici**, fiul lui Ioan Blănaru din Bârlad. S-a călugărit în 1745, la varsta de 20 ani. De la acesta au rămas cărți de cult și însemnări pe pergament despre propia-i viață și despre schit. În anul 1801, schitul trecea ca metoh la mănăstirea Răchitoasa. Peste doi ani, satul Fătăciuni a fost menționat ca aparținând spătarului Dumitrachi Bogdan.

PRESEDINTE DE SEDINTA,

Consilier MIHAILESCU ADRIAN

SECRETAR GENERAL UAT MOTOLENI

SAUTA LIVIU